

lozinku: de Deo pauca, de rege nihil, o Bogu govori malo, o državi ne pisni!

— Zivio! Tako je! Pijmo brate, da se okrijepimo, jer ono što moram još da ti kažem, možda je najstrašnije!

— Za Boga, što si to rekao, Alfonso. Treba da se unaprijed ogradimo protiv toga najstrašnjega što ima da sad nađe! Dopusti mi, da opet napunim nektarom naše čašice. Makar se u državi našoj, u slavnoj Republici sv. Marka vlada pomoću ona tri kobna »f«, a to znaš: »fame«, »fari-na«, »forca«, dakle gladom, koritom i vješalima, ipak kod ovake božanstvene kapljice, sve se to zaboravlja, pa neka se i potomci nasmiju, kakvi su glupani stvarali stanovite »zakone« u Vijeću među Lagunama! Dakle, molim te, Alfonso, što si to htio da jošte rečeš.

— Moj dragi Marko: prvi si se put stresao, kad sam ti spomenuo zakon od pola dukata troška na gosta; onda onaj o oboritoj ribi i finoj pečenki pernatoga stvora, i obratno; a sad ćeš čuti kako glasi treći zakon, koji vrijedi za sve provincijalce bez razlike!

— Da čujem!

— Da si ti, moj ljubljani Marko, poslije zubaca dao iznijeti na stol obično kakvo meso, bilo to goveđe, svinjsko, teleće, janjetinu, ovnovinu, ili nešto slično, još, još! Ali, ti si dao nemilosrdno zaklati, i na ražnju ispeći, te na stol donijeti nešta nalik purici, a time si prekršio još jedan zakon, što je poput iskre vrcnuo iz premudrih glava naših otaca među Lagunama, upravo onako, kako je, kažu, nekoč iz Jupitrove tikve vrcnula božica mudrosti! A taj zakon, — šala na stranu! — izričito zabranjuje svima vama u provinciji, uživanje fine peradi, koju i nabraja, a to su: fazani, pauni, purice i purani, te svi ostali plemeniti njihovi srodnici!

— Do vraga, Alfonso, s tako temeljitim poznavanjem mletačkih zakona, ti si bio dostojan katedre na našem paduanskom sveučilištu!

— Nisam ti ja sveučilišta ni vidio! U ostalom, zar misliš, da su nešto bolji od nas oni, koji su u Padovi grijali klupe u doba kad smo mi u Veneciji udvarali lijepim i bogatim gospođama?

— Tako je, Alfonso, ja se potpuno slažem s tobom! Ali je ipak šteta, što se ona lijepa i prebogata tvoja »Flama« nije dala na lijepak! Šteta, golema šteta! Ne bi te sada, oni koji vedre i oblače, bacali amo pa tamo! Nasuprot, naši bi uspjesi...